

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010432
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7617010432.13

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci proti obžalovanému G. S., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/69/2017 zo dňa 05.02.2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa XX. E. XXXX takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/69/2017 zo dňa 05.02.2020 podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného G.C. S. (ďalej len ako „obžalovaný“) spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 2 Pv 518/16/8810-72 zo dňa 26.6.2017 pre skutok, že:

- v dobe od 18. decembra 2015 najmenej do 4. decembra 2016 v Spišskej Novej Vsi, najmä v priestoroch spoločnej domácnosti, v byte na ul. Z. Nejedlého č. 3 a na ul. Kolárskej č. 4, svojej družke H. F., v nepravidelných intervaloch spôsobil psychické a fyzické utrpenie a to tak, že proti jej vôli ju zamykal v byte a znemožňoval jej návštevy maloletého syna a jej matky, prikazoval jej, aby mu urobila čaj, ak odmietla, udrel ju päťou ruky do oblasti rebier, vyhrážal sa jej, že ju zabije, kopne do hlavy, že je len jeho a nikto iný ju nebude mať, opakoval jej, že nikdy od neho neodíde, nezabudne na neho do konca života tak, ako jeho bývalá manželka, že bude vždy jeho a je povinná sa o neho starať, že ju zničí, musela rešpektovať to, čo povedal, vyhrážal sa, že niečo urobí psovi, ak nepríde domov, v presne nezistený deň ju rukami chytil okolo krku, ťahal ju za uši, v dôsledku čoho jej začalo ucho krváčať, pričom zamkol dvere bytu, v prípade, ak chcela ísť so svojim maloletým synom na prechádzku, zamkol byt s tým, že nikam nepôjdu, musela mu dávať peniaze, pričom dňa 18. decembra 2015 počas toho, ako bola doma, spolu telefonovali, vyhrážal sa jej zabitím s tým, aby mu otvorila dvere bytu, v dôsledku čoho poškodená zavolala policajnú hliadku, následne dňa 20. decembra 2015 vo večerných hodinách, fyzicky napadol jej maloletého syna C. F., nar. XX.X.XXXX a to tak, že ho udrel otvorenou rukou dlane, po čom maloletý spadol na zem, následne ho zodvihol a hodil na posteľ, pričom po tom, čo sa ho poškodená snažila odtiahnuť, udrel ju dlaňou ruky po tvári, v dôsledku čoho si udrela hlavu o stenu, následne zaútočil na ich psa, ktorému spôsobil krvácanie, následne dňa 19. novembra 2016, v presne nezistenom čase jej zakázal ísť so synom na prechádzku s tým, že on rozhodne, kedy pôjdu von, pričom ju vidličkou udrel do oblasti čela, zamkol dvere bytu, zobral jej mobilný telefón a kľúče od bytu, ktorý ukryl pod vankúš, čím jej spôsobil mierny opuch a podkožný hematóm čela vpravo, čím u nej svojim správaním vyvolával strach a stres a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5Pp 29/2015 zo dňa 27.5.2015, právoplatným dňa 28.5.2015 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 91/2008 zo dňa 15.10.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 83/2014 zo dňa 4.3.2015, aj pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, d/ Tr. zák. v trvaní 10 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní 7 rokov s probačným dohľadom probačného a mediačného úradníka v trvaní 3 rokov, kvalifikovaný obžalobou ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súdom vykonané hodnotenie dôkazov považuje za jednostranné, prihliadajúce najmä na skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, pričom nedostatočne súd vyhodnotil okolnosti svedčiace v jeho neprospech. Poškodená v priebehu celého trestného konania usvedčovala obžalovaného že počas ich vzájomného spolužitia v spoločnej domácnosti jej v nepravidelných intervaloch spôsobil psychické utrpenie a taktiež fyzicky napadol jej maloletého syna. O spolužití s obžalovaným vypovedala i na hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2017, pričom zotrvala na tom, že obžalovaný ju fyzicky napádal, zakazoval jej návštevy, zamykal v byte. Taktiež potvrdila, že napadol jej maloletého syna. Spočiatku na neho nepodávala trestné oznámenie, nakoľko ho mala rada a dúfala v jeho zmenu. Taktiež po incidente s obžalovaným dňa 20.12.2015 išla za ním do obce Malčice za účelom spoločného strávenia Vianočných sviatkov, pričom ako dôvod uviedla, že si myslela, že bude opäť všetko v poriadku. Na hlavnom pojednávaní hoci nastali rozpory vo výpovediach poškodenej, avšak pri odstraňovaní rozporov poškodená zotrvala na tom, čo vypovedala v prípravnom konaní.

Okolnosť, že trestné oznámenie vo veci nepodala poškodená už pri prvom fyzickom napadnutí nevyklučuje spáchanie žalovaného konania. Okrem výpovede poškodenej bolo vo veci vypočutých viacero svedkov, pričom svedkovia, a to matka poškodenej C. potvrdila, že dňa 20. decembra jej volala druhá dcéra s tým, že obžalovaný bije syna poškodenej.

Záver psychologickeho vyšetrenia k osobnosti poškodenej preukázali, že dokáže reprodukovať zážitky, ktoré má uložené v pamäti podľa chronológie. Nemá snahu o klamanie a nebol zistený príkon k subjektívite, skresľovaniu alebo zveličovaniu. Znalkyňa u nej zistila znaky po posttraumatickej stresovej poruche, pričom znalkyňa mala vedomosť aj o problémoch poškodenej s jej rodinou, ktorých vplyv na psychiku poškodenej sa nedá oddeliť, teda všetky vplyvy na ňu mohli pôsobiť naraz, ale v danom čase nežila s rodinou tak intenzívne, ako s partnerom. Na otázku, či posttraumatická stresová porucha bola u poškodenej jednoznačne spôsobená len konaním obžalovaného uviedla, že vo vysokej miere konaním obžalovaného, určite tam pristupujú aj iné životné okolnosti. Vzhľadom na psychiku narušenú vplyvom rodinného prostredia v ktorom vyrastala sa mohli ľahšie a rýchlejšie u poškodenej objaviť príznaky pod vplyvom konania obžalovaného. Znalkyňa odpovedala kladne na otázku, či poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako psychické príkorie. Správanie poškodenej, potom čo zobrali obžalovaného do väzby, keď poškodená začala žiť životom na žúrkach, nadviazala nový vzťah, odťahovala sa k svojmu novému priateľovi, nestarala sa o svoje dieťa, hodnotila ako nie bežné, ale je to jedna z reakcií týraných žien.

Psychiatrické vyšetrenia poškodenej preukázali, že v čase vyšetrenia poškodenej sú splnené kritériá pre diagnostikovanie posttraumatickej stresovej poruchy, vyšetrená popisuje ako jedinú psychotraumu tyranizujúce správanie zo strany obvineného. Vznik a rozvoj poruchy je teda v príčinnej súvislosti s konaním obvineného. Znalkyňa zistila u poškodenej posttraumatickú stresovú poruchu, ktorej vznik a príčinná súvislosť je s konaním obvineného. Na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla, že poškodená je menej odolná voči stresu, a preto sa u nej poruchy v súvislosti so stresom rozvíjajú. Podmienka pri posttraumatickej stresovej poruche je, že sa musí rozvinúť najneskôr do 6 mesiacov odkedy stresor pôsobil. Teda môže to byť aj počas samotného týrania sa rozvíja, ale môže to byť aj keď sa to ukončí ale podmienka je do 6 mesiacov.

Zo správy psychiatra ošetrujúceho poškodenú vyplýva, že poškodená navštívila jeho ambulanciu dňa 23.06.2015, nakoľko udávala stesy kvôli otcovi. Následne navštívila ambulanciu 06.10.2015, 30.11.2015 a 06.12.2016, 17.01.2017. Pri stretnutí dňa 06.12.2016 odoslaná lekárkou MUDr. Kozlovou pre popisovanú psychickú dekompenzáciu po týraní blízkou osobou - druhom G. S., poškodená uviedla, že má strach, je hotová, škrtil ju opakovane aj jej syna, zamykal ju v byte vyhrážal sa jej, že keď odíde, tak zle dopadne, zabije ju. Ošetrujúci lekár preto stanovil diagnózu a to adaptačnú poruchu - protrahovaná anxiózne depresívna reakcia na chronický stres pri popisovanom týraní blízkou osobou.

Naproti tomu obžalovaný sa v priebehu prípravného konania odmietol podrobiť psychologickému a psychiatrickému skúmaniu. Zo zistených diagnostických záverov vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o nevyrovnanú, emočne nestabilnú poruchu osobnosti s poruchami sociálnej adaptácie. Obžalovaný netrpel ani tohto času netrpí na žiadnu duševnú poruchu ani chorobu. Obžalovaným tvrdená bipolárnou afektívnou poruchou sa znaleckým skúmaním nepreukázala.

Na základe vykonaného dokazovania považuje okresný prokurátor za dostatočne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou bolo v žalovanom období dlhšie trvajúce disharmonické spolužitie vyvrcholené tým, že poškodená utrpela posttraumatickú stresovú poruchu, pričom konanie obžalovaného pociťovala ako fyzické a psychické príkorie. Okresný súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy len v prospech obžalovaného, pričom nezohľadnil a nevyhodnotil aj osobnosť obžalovaného, ktorý sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. dopustil už v minulosti voči svojej manželke, za čo bol aj právoplatne odsúdený.

Prokurátor zdôraznil, že v prípade pochybností o niektorých skutkových zistenia je potrebné rozhodovať v prospech obžalovaného, avšak musí ísť o pochybnosť „rozumnú“. Treba pritom rozlišovať medzi „rozumnou pochybnosťou“ a pochybnosťou, ktorá sa ak javí len na spočiatku bez poznania súvislostí, pričom v konečnom dôsledku je „rozumne vysvetliteľná“ a nijak nevyvracia tvrdené fakty. Najviac, nemôže ísť o akúkoľvek pochybnosť ohľadne niektorých, podstatu nemeniacich detailov, ale o pochybnosť o podstate obvinenia.

Keďže súd prvého stupňa nesprávne a v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil produkované dôkazy a tak dospel k nesprávnym právnym záverom, navrhol okresný prokurátor, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K takto podanému odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde uviedol že v danom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, súd dostatočne rozviedol na základe akých dôkazov po ich jednotlivom hodnotení, ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že ho oslobodil spod obžaloby. Stotožňuje sa s odôvodnením súdu ohľadne výpovedí poškodenej, nakoľko poškodená vo svojich výpovediach diametrálne a účelovo vypovedala, doslova klamala, čo potvrdili viacerí svedkovia, preto neobstoí záver prokurátora, že poškodená po celý čas usvedčovala obžalovaného zo spáchania trestného činu. Poškodenej účelové tvrdenia voči sa inými dôkazmi nepreukázalo, práve naopak svedkyňa p. E. S. ako bývala manželka obžalovaného objektívne vypovedala o charaktere a osobe poškodenej ako klamárke, ktorá chcela mužov využiť, najmä pokiaľ sa to týkalo peňazí, pričom spôsob života poškodenej v čase ich spoločného spolužitia a po ňom sa u jej osoby vôbec nezmenil. Žiadny iný svedok v konaní nevypovedal tak, aby svojou výpoveďou podporil tvrdenia poškodenej. Ak prokurátor v odvolaní poukazuje na znalecký posudok PhDr. Sklenárovej, že poškodená trpela posttraumatickou stresovou poruchou, súd toto dostatočne vysvetlil v odôvodnení, kde uviedol, že znalkyňa vypočutá na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona neurčuje diagnózu, ale len jej signály, pričom na otázku obhajcu či vedela, že poškodená sa psychiatricky liečila a či zistila narušené vzťahy vo vzťahu k rodine ak obžalovanému a či oddelila mieru narušenia vzťahov voči rodine a voči obžalovanému, tak na toto odpovedala že nie. V odvolaní prokurátor tiež poukázal na znalecký posudok MUDr. Hollovej, pričom na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla to, že uvedená situácia, ktorú popisala poškodená, nebol život ohrozujúci stav, pretože pre PSP musí byť konanie život ohrozujúce a poškodená nebola vystavená takému stresu, že by sa cítila ohrozená na živote. K tomuto ďalej obžalovaný uviedol, že znalecký posudok je len jedným a nepriamym dôkazom, ktorý je potrebný vziať do úvahy pri hodnotení všetkých dôkazov, závery znalkyne MUDr. Hollovej sú preceňované zo strany prokurátora, nepodporili ich obsahovo ani ďalšie významné dôkazy. Vzhľadom na uvedené neobstoí záver prokurátora, že by súd na dôkazy vykonané na hlavných pojednávaniach prihliadal iba v prospech obžalovaného a jednostranne, tak ako to uviedol vo svojom odvolaní, preto navrhol odvolanie prokurátora podľa ustanovenia § 319 Tr.por. zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj poškodená, ktorá vo svojom písomnom podaní uviedla, že s odvolaním prokurátorky a jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožňuje a navrhuje mu vyhovieť. Je presvedčená, že obžalovaný bol usvedčený bez rozumných pochybností a mal by za svoje konanie niesť zodpovednosť. Usvedčený bol jej výpoveďou, ale aj znaleckými posudkami, ktoré podľa názoru poškodenej podporili jej verziu výpovede. V žiadnom prípade nemožno súhlasiť s tým, aby jej výpoveď

bola spochybnená znaleckým posudkom. Pokiaľ jej osobu hodnotila svedkyňa S., bývalá manželka obžalovaného, zastáva poškodená názor, že jej pohľad na osobu poškodenej nie je objektívny a súd nemôže, aj v kontexte ostatných produkovaných dôkazov, rozhodovať výlučne v súlade s jej výpoveďou. Preto navrhla podanému odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle a vyčerpávajúce dokazovanie, čím objasnil veľké množstvo skutočností, majúcich bezprostredný, či sprostredkovaný význam pre posúdenie celého predmetu konania v zmysle § 119 ods. 1 Tr. por.. Zodpovedne možno konštatovať, že boli pred súdom vykonané všetky dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom. Okresný súd veľmi detailne a poctivo vyhodnotil každý jeden dôkaz zvlášť, ako aj vo vzájomných súvislostiach, pričom nezávislým a nestranným prístupom k hodnoteniu zákonnosti dôkazov, ako aj skutočností, ktoré z nich vyplynuli, formuloval svoje závery. Okresný súd zrozumiteľným spôsobom popísal úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkaznej situácie, ktorá vzišla z vykonaného dokazovania, pričom jeho myšlienkové postupy vyznievajú logicky, majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní, pričom si všíma a jasne popisuje aj rozpory, vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, kde sa snaží zodpovedným spôsobom s danými rozpormi aj vysporiadať vlastným kritickým myslením. Uvedené sa zákonite prejavuje nielen formálnou, ale aj obsahovou rozsiahlosťou predloženého rozsudku, ktorý reaguje prakticky na všetky zistené skutočnosti. Po formálnej stránke rozsudok spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vo vzťahu k vine vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z pohľadu odvolacích námietok prokurátora dospel k záveru, že žiadna z týchto námietok nie je dôvodná. Okresný súd vyhodnotil dôkazy nestranne a nezaujato, pričom si všímal tak skutočnosti svedčiace v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného a so spôsobom, akým súd hodnotil dôkazy, ako aj so závermi okresného súdu sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje. Okresný súd presvedčivo vyargumentoval svoje názory a teda niet žiadnych dôvodov sa s nimi nestotožniť.

Z dôkazov, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného treba na prvom mieste spomenúť samozrejme výpoveď samotnej poškodenej. Dôveryhodnosť a presvedčivosť tejto výpovede okresný súd vyhodnotil veľmi obsiahlo a citlivo, najmä v nadväznosti na iné, vo veci vykonané dôkazy, pričom krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu, pokiaľ ide o spochybnenie dôkaznej hodnoty posudzovanej výpovede. Krajský súd pri pozornom preskúmaní vykonaného dokazovania, jednotlivých dôkazov a hlavne konfrontovaním skutočností, ktoré z týchto dôkazov vyplynuli narátal takmer 40 rozporov, ktoré odporujú prirodzenej logike a ktoré nezapadajú do priebehu skutku resp. deja tak, ako ho popísala poškodená. Za všetky poukazuje krajský súd na správanie poškodenej bezprostredne po incidente, ktorým je vymedzený počiatok skutku t.j. z 18.12.2015 (poškodená aj pri tomto časovom vymedzení nie je presná a miestami uvádza aj 20.12.2015), keď poškodená najprv zbalila obžalovanému veci a ten odišiel k sestre, aby vzápätí mu vyvolávala, aby si prišiel pre veci, obžalovaný sa teda vrátil do ich spoločného bytu a prespal do ďalšieho dňa v jednej posteli s poškodenou, pričom ďalší deň odišiel do Malčíc. O pár dní poškodená so synom, (inak tiež osobou, ktorá je poškodená podľa skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu) odchádza za obžalovaným k jeho rodičom do obce Malčice, kde spolu s jeho rodičmi a jeho bratom strávili vianočné sviatky, po ktorých poškodená následne odchádza pred Silvestrom z Malčíc aj so synom a potom ďalej žije v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Za povšimnutie stojí aj skutočnosť, že viacerí svedkovia vypovedajú, že poškodená požívala v inkriminovanom období alkohol, chodila na diskotéky, hrala automaty, chodila za kamarátkami, dokonca udržiavala tajne aj intímny vzťah so súčasným partnerom. Ako nedôveryhodnú osobu ju vykresľujú aj jej priateľky,

negatívne ju popisujú aj iní svedkovia, dokonca sa objavilo aj tvrdenie o ovplyvňovaní jednej svedkyne zo strany poškodenej, aby svedkyňa vypovedala v neprospech obžalovaného. Výpoveď poškodenej nekorešponduje so zisteniami, ktoré boli zadokumentované v iných právnych konaniach, či už na súde alebo na úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Poškodená napriek tomu, že mala byť týraná obžalovaným, zdržiava sa po celý čas v spoločnej domácnosti s obžalovaným, ani raz neodišla od neho a dokonca, ako bolo preukázané - uprednostňuje spolužitie s obžalovaným pred svojim synom, ktorý počas inkriminovaného obdobia, je vo fatickej starostlivosti matky poškodenej. Po vzatí obžalovaného do väzby poškodená prichádza z dôvodu „silvestrovskej žúrky“ o nájom bytu, v ktorom spoločne žila s obžalovaným a navyše počas pobytu obžalovaného vo väzbe rozpredá osobné veci obžalovaného, za čo je aj trestne odsúdená. Uvedené, ale aj ďalšie spôsoby správania sa poškodenej v priebehu inkriminovaného obdobia, spôsob jej komunikácie s obžalovaným počas daného skutku, či so štátnymi orgánmi, ako aj spôsob jej života po skutku, výrazne relativizujú tvrdenie poškodenej o týraní. Netreba zabudnúť, že poškodená síce hovorí o týraní, ktoré malo trvať niečo viac ako jeden rok, avšak bez toho, aby konkretizovala jednotlivé epizódy, či prípady jej fyzického a psychického ubližovania, prakticky len opakuje incident z 18.12.2016 a pichnutie vidličkou, ale žiadne iné konkrétne prejavy týrania neuvádza, teda jej opis je dosť všeobecný, povrchný, monotónny a v dôsledku toho aj dostatočne nepresvedčivý. Vo vzťahu ku ďalším konkrétnosťami, ktoré sa objavili v správaní poškodenej odvolací súd odkazuje na veľmi podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 35 - 37, s ktorým sa odvolací súd bez výhrad stotožňuje.

Ďalším usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému je výpoveď matky poškodenej, pričom nejde o očitého svedka, ale o svedka, ktorý dňa 20.12.2015 prišiel na miesto činu v skutočnosti až po skutku, v dôsledku čoho svedkyňa vypovedala skôr o tom, ako v tom čase poškodená vyzerala. Výpoveď danej svedkyne treba tiež veľmi citlivo hodnotiť, nielen z dôvodu jej blízkeho vzťahu k poškodenej a teda aj významnej motivácii vypovedať tendenčne, ale aj preto, že vo výpovedi tejto svedkyne sa objavujú isté rozpory a v niektorých otázkach ňou vypovedané skutočnosti dokonca nekorešpondujú s inými vykonanými dôkazmi, čo nedovoľuje vnímať tento dôkaz ako jednoznačne dôveryhodný a presvedčivý. Aj s týmto dôkazom sa okresný súd napokon vysporiadal akceptovateľným spôsobom, ku ktorému odvolací súd takisto nemá žiadne výhrady.

Samy o sebe veľmi presvedčivo pôsobia znalecké závery PhDr. Sklenárovej a MUDr. Hollovej, ktoré výrazným spôsobom podporujú výpoveď poškodenej a hlavne objektivizujú prítomnosť posttraumatického syndrómu (PTS) u poškodenej, pričom znalkyne pomenúvajú aj nimi zistenú príčinu vzniku tohto PTS. Okresný súd aj tieto, prakticky najpresvedčivejšie dôkazy z pohľadu viny obžalovaného, vyhodnotil a dospel k záverom, s ktorými súhlasí aj nadriadený súd. Odvolací v tomto smere dopĺňa, že Trestný zákon zakotvuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, pričom súdy hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho kto ich obstaral. Trestný poriadok teda neuprednostňuje žiaden dôkazný prostriedok a žiaden z dôkazných prostriedkov nie je nadriadený iným dôkazným prostriedkom. Znaleckým zisteniam nie je teda možné a priori pripisovať väčšiu dôkaznú hodnotu než iným dôkazom. Na základe uvedeného, vypracované znalecké posudky treba považovať za dôkazy, ktoré samy o sebe síce neboli spochybnené po odbornej či vecnej stránke, avšak okresný súd veľmi správne dané znalecké zistenia hodnotil vo vzťahu k ďalším dôkazom a po tomto konfrontovaní, vo svetle ďalších vykonaných dôkazov, dospel k odôvodnenému záveru, že uvedené znalecké posudky nie sú dostatočnými dôkazmi na vyslovenie viny obžalovaného.

Posledným dôkazom, ktorý svedčí v neprospech obžalovaného a na ktorý poukazuje aj prokurátor vo svojom odvolaní je, že obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, konkrétne voči svojej manželke podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), d) Tr. zák.. Uvedené vrhá veľmi zlé svetlo na obžalovaného, keďže prehlbuje dôvodnosť podozrenia voči obžalovanému, avšak len samotná kriminálna minulosť, nemôže byť dôkazom o vine v inej trestnej veci obžalovaného.

Krajský súd uzatvára svoje úvahy záverom, že dôkazy, vyššie popísané v tomto uznesení, smerujúce proti obžalovanému, sami o sebe, ale ani vo svojom vzájomnom spojení a súvislostiach nedosahujú takú mieru presvedčivosti, aby stačili na vyslovenie jednoznačnej a nepochybnnej viny. Na druhej strane stojí celý rad dôkazov, ktoré výrazne spochybňujú výpoveď poškodenej o týraní, v tom zmysle ako ho má namysli Tr. zák. Okresný súd veľmi výstižne vyjadril spolužitie medzi obžalovaným a poškodenu, ako

celkom disharmonické, ale určite nedosahujúce takú mieru trvalosti, sústavnosti, intenzity a závažnosti, ktoré by predstavovalo ťažké príkorie a fyzické či psychické útrapy pre poškodenú.

Pokiaľ ide o ďalšie úvahy a hodnotenia, krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v podrobnostiach odkazuje na zistený skutkový stav a hodnotenie dôkazov vyslovené okresným súdom v napadnutom rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Krajský súd si tak v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku čo do oslobodzujúceho výroku, pričom za správny hodnotí aj samotný dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom senát odvolacieho súdu dospel k tomuto rozhodnutiu v pomere hlasov 3:0 svojich členov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.